

Uutta aikaa kohti

Pekka Ervastin esitelmä Uudenvuodenpäivänä 1.1.1923

Eräässä vanhassa indialaisessa kirjassa, Vishnu Puraanassa, on profetallinen kuvaus tulevasta ajasta. Tämä teksti Vishnu Puraanassa on meikäläisten tiedemiesten käsityksen mukaan kirjoitettu muistiin ainakin noin 1500 vuotta sitten, mutta – he myöntävät – mahdollisesti 2500 vuotta sitten. Itse kirja eli kokoelma kirjoitelmia väittää omasta iästään vielä paljon muuta. Nimi Puraana merkitsee „vanha“, ja tekstissä sanotaan, että kirjoitukset perustuvat vanhoihin traditsioneihin, ja mitä erikoisesti tulee mainittuun kohtaan, sanotaan, että se on vanha ennustus, joka esim. tästä päivästä lukien on ainakin 5000 vuotta vanha, kenties enemmänkin. Jos siis tämä teksti eurooppalaisten mukaan on ainakin 1500 vuotta vanha, on se hindulaisten omien tietojen mukaan yli 5000 vuotta vanha. Se on kuvaus tulevasta ajasta – ei meidän päiviimme verraten tulevasta, mutta siihen verraten, jolloin se kirjoitettiin. Ilmoitetaan tämän tapahtuneen sinä ajanjaksona, jota nimitetään Dvaapara Jugaksi. Seuraavaa aikaa sanotaan Kali Jugaksi. Dvaapara Juga oli paljon onnellisempi aika kuin Kali Juga. Nykyinen aikakausi on itse asiassa Kali Juga eli „rautakausi“. Kun otamme huomioon, että Vishnu Puraanan kuvaus Kali Jugasta on hyvin vanha, täytyy sanoa, että kuvaus on jotenkin sattuva. Jos ajattelemme viimeisiä vuosikymmeniä, voimme todeta, että kuvaus on sattuva, sillä näin sanotaan Vishnu Puraanassa:

„Ainoastaan omaisuus on määräävä ihmisarvon. Rikkaus on oleva ainoa antaumuksen herättäjä,“ – ainoa joka herättää ihmisessä antaumuksen, harrastuksen ja ihastuksen tunteita – „himo on oleva sukupuolten ainoa keskinäinen yhdysside. Petollisuus on oleva ainoa keino menestykseen riita-asioissa. Naiset tulevat olemaan pelkän aistillisen tyydytyksen esineitä. Ulkonaiset ominaisuudet tulevat olemaan ainoana eroituksen

määrääjänä eri elämänjärjestöissä ja yhteiskuntaluokissa. Epärehellisyys on oleva yleinen toimeentulon keino. Heikkous on oleva riippuvaisuuden aiheena. Röyhkeys ja uhkailu tulevat oppineisuuden sijalle,“ – ehkä paremmin voisimme sanoa viisauden sijalle – „tuhlaavaisuutta pidetään hurskautena. Ihmistä pidetään puhtaana, jos hän on rikas. Keskinäinen sopimus riittää naimiseen. Hienot vaatteet määräävät arvon. Vahvin hallitsee.“

Nämä sanat kirjoitettiin aikana, jolloin asiain tila ei ollut semmoinen. Ja meidän täytyy myöntää, että ne sattuvasti kuvaavat niitä arvoja, jotka ovat vallinneet ja vieläkin hyvin suuressa määrin vallitsevat meidän sivistyksessämme, meidän yhteiskunnallisissa oloissamme, meidän elämässämme täällä maan päällä.

Nyt kuitenkin tiedämme, että tätä nykyä elämme ajassa, josta on ennustettu parempaa. Heti kun allekirjoittanut tuli teosofiksi 1890-luvulla, 1894, sain tietää ja lukea, että hindulaisten laskujen mukaan Kali Jugan eli rautakauden, mustan aikakauden 5000 ensimmäistä vuotta pian loppuisivat, tarkemmin määriteltynä tammikuussa 1898, jonka perästä alkaisi valoisampi aika ihmiskunnalle.

Me tiedämme, että tämä vanha hindulainen lasku ei ollenkaan ole ainoa ennustus siitä, että parempi aika koituisi ihmiskunnalle. Omassa kristikunnassamme on paljon profeettoja, paljon oppineita raamatun tutkijoita, jotka ovat raamatullisten tutkimustensa kautta tulleet siihen johtopäätökseen, että uusi aika oli lähestymässä. Saatuani kuulla hindulaisten ennustuksesta sain heti myös kuulla kristillisistä ennustuksista, että jokin huonompi aikakausi loppuisi noin vuonna 1897 tai 1898 – ja joku oli laskenut 1881 – ja että parempi aika seuraisi. Ja nyt me tiedämme, että tällä vuosisadalla on kuulunut monenlaisia ennustuksia. Niinpä on kokonaisia laikoja – miksi niitä nimittäisi – jotka puhuvat siitä, miten ajat ovat muuttumassa. Tuossa on n. s. russelilainen liike, joka on Amerikasta tullut ja jota meillä edustaa hartevalaisuus. Tässä russelilaisessa

liikkeessä uskotaan, että maailman loppuaika, ainakin jonkinlaisen maailmankauden loppu oli siinä vuonna 1914 tai 1915 ja että sen jälkeen alkoi parempi aika, ehkä jotkut ajattelivat tuhatvuotinen valtakunta. On myös semmoisia laskuja, joiden mukaan jokin vaikea „pakanain hallitus aika“ loppui v. 1917, jonka perästä alkoi sitten uusi aika. Silloin eivät „pakanat“ enää hallitsisi, vaan Kristus, niinkuin kristityt sanovat, pääsisi enemmän hallitsemaan maailmaa. Muistan, että lapsena kuulin jo sen, että oli olemassa kansan kesken jonkinlainen ennustus, joka sanoi, että maailman loppu oli odotettavissa v. 1912.

Tällaisia ennustuksia on monenlaisia. Ja me tiedämme, että teosofisissa piireissä ja heidän alotteestaan on muodostettu kokonainen liike, n. s. Itäänpäin -liike, joka uskoo, että vanha aika on loppunut ja uusi alkanut, vieläpä että on odotettavissa jonkun vapahtajan tulo. Maailma on siis täynnä ennustuksia, ja jos emme liian tarkasti pidä kiinni itse vuodesta, voimme ainakin olla yhtä mieltä siitä, että maailmassa epäilemättä nyt on pitkän aikaa ennustettu, että jokin vanha aika on loppumassa ja uusi alkamassa. Ja tämä uusi aika on kaikkien näiden ennustusten mukaan jo alkanut. Me voimme nyt seistä näin monen eri ennustuksen edessä, kun kysymme itseltämme, onko perää tuommoisissa ennustuksissa. Onko jotain uutta nyt odotettavissa? Tuleeko vielä jotain suuria maailmantapahtumia, jotka tulevat muuttamaan maapallon ulkonaisia olosuhteita, sen yhteiskunnallista elämää, vai mitenkä meidän tulee käsittää näitä ennustuksia? Ja kun tätä kysymme semmoisilta onnellisilta, jotka asioita syvemmin tietävät, ja kun turvaudumme sekä vanhoihin laskuihin ja traditsioneihin että myöskin semmoisten lausuntoihin, jotka jotakin tietävät, silloin tulemme kyllä aivan selviin ja tarkkoihin johtopäätöksiin. Silloin kyllä saamme tietää ja ymmärtää, mitenkä asiat ovat – mutta kukaties nämä tiedot eivät täydellisesti vastaa meidän ennakkoluulojamme.

Ensimmäinen asia, minkä saamme kuulla, on se, että uusi aika on jo alkanut. Se ei ole enää odotettavissa. Me emme saa

ajatella, että nyt pannaan toimeen jotain merkillistä, nyt tässä oikein mullistetaan ja laitetaan asiat paremmalle kannalle maan päällä, nyt tänne hommataan enemmän uutta j. n. e. Emme saa odottaa mitään semmoista, vaan meidän täytyy ymmärtää, että tuo uusi aika on jo tullut. Me elämme jo tässä uudessa ajassa. Jos tuommoiset ennustukset sanovat, että se uusi aika alkoi v. 1881 tai että se alkoi v. 1898 tai 1914 tai 1917, niin semmoiset ennustukset ovat vähemmän tärkeitä tavallaan. Ne eivät ole niin tarkkoja, sentähden että ne ovat joka tapauksessa heijastuksia tänne fyysilliseen maailmaan asioista, jotka ovat tapahtuneet ennemmin näkymättömissä maailmoissa. Sillä ymmärtäähän sen jokainen, että eihän mitään voisi ennustaa, eihän mitään koskaan voisi tietää edeltäkäsien, ellei olisi jossain jotakin kuvaa siitä, mitä tulee olemaan. Olihan enemmän kuin 5000 vuotta sitten olotila maailmassa aivan toisenlainen kuin nykyään täällä Euroopassa, ja jollei jo silloin jossain vanhemmassa maailmassa olisi oltu samalla tasolla, niin mahdotontahan olisi nykyään niin monen tuhannen vuoden perästä ennustaa mitään.

Itse ennustaminen perustuu siihen, että edeltäkäsien voidaan nähdä semmoista, joka jo edeltäkäsien jossain ennen on ollut olemassa. Ja tämä ei suinkaan ole mikään tuulesta temmattu ajatus. Sen todistaa meille esim. astrologia. Vaikka astrologialle kuinka naurettaisiin niitten puolelta, jotka eivät asiaa tunne, niin me tiedämme, että ne, jotka tutkivat astrologiaa tulevat vakuutetuiksi siitä, että taivaan tähdistä ja niiden asennoista esim. ihmisen syntymähetkenä voi varmasti lukea sen ihmisen luonteen ja myöskin sen ihmisen karman, jossa hänen on eletävä ja mitä sille ihmiselle tulee tapahtumaan. Voi lukea, milloin hänellä on menestystä, milloin vastoinkäymisiä, milloin häntä uhkaavat sairaudet, milloin häntä uhkaa mikin vaara. Tämmöistä voi lukea tähdistä syntymähoroskoopista. Ja ne, jotka ovat syventyneet astrologiaan, eivät kiellä tätä mahdollisuutta. Tietysti senhän kaikki myöntävät, että meillä ei ole tämä tieto nykyisessä sivistyksessä vielä kehittynyt niin pitkälle, että se olisi

ehdoton, mutta se ei ole mitään arvailua, se on aivan tarkkaa tieteellistä laskemista. Se ei ole kehittynyt vielä niin pitkälle, että voitaisiin aivan tarkkaan katsoa kaikkia tähtiaineksia, sillä meillähän on tietysti aineksia kaldealaisista ja indialaisista lähteistä ja egyptiläisistä lähteistä, mutta ne ovat sentään vain fragmentteja, mitä meillä on jäljellä vanhasta sivistyksestä. Ja sentähden astrologit meidänkin päivinäme työskentelevät ikäänkuin alkuvaikeuksissa. Mutta että se on varma, luotettava tiede, siitä ovat kaikki tutkijat vakuutetut. Yhdentekevää mitä siitä sanotaan. Sehän on jotain hassua tietää edeltäkäsien, minkälainen syntyvän lapsen luonne on. Kukaanhan ei ole voinut tietää, minkälainen hän on, jos horoskooppi tehdään samana päivänä kuin lapsi syntyy. Ja silloin horoskooppi sanoo, että lapsella on aivan sama luonne, kun edeltäkäsien horoskoopissa on nähty.

Emme tässä syvenny selityksiin, millä tavoin me voimme tämän horoskoopimahdollisuuden ymmärtää, mutta ymmärrämme kuitenkin sen, että edeltäkäsien on olemassa tietoa jossain näistä asioista, jotka tulevat tapahtumaan. Ja tiedämmehän filosofisesti, että korkeamman tajunnan kannalta ei ole olemassa menneisyyttä ja tulevaisuutta, vaan on olemassa ainoastaan nykyisyys. Meidän kannaltamme ei ole olemassa nykyisyyttä, meidän kannaltamme on vain menneisyys ja tulevaisuus, sillä emme saa nykyhetkestä kiinni. Me ojennamme kätemme ja koetamme tarttua nykyhetkeen, mutta silloin on se jo menneisyyttä ja me elämme vain niinkuin nykyisyyden ja tulevaisuuden välillä. Sitä vastoin on olemassa jumalallista tajuntaa, jolle on olemassa menneisyys ja tulevaisuus yhdessä ainoassa nykyisyydessä. Sentähden kausaliteetin laki vallitsee kaikkialla. Seuraus on selvä, kun syyt ovat selvät. Jos siis tajunta näkee syyt, jos vain tajunta käsittää menneisyyden, käsittää se välttämättä myöskin tulevaisuuden, joka on seurausta menneisyydestä. Filosofisesti emme sitä kyllä ymmärrä, että tulevaisuutta täytyy voida nähdä, jos vain pääsemme siihen

jumalalliseen tajuntaan, joka näkee vain nykyisyyden. Se ei ole ollenkaan mitään samaa kuin predestinatsioni-oppi, vaan se on aivan mystillinen seikka. Menneisyys ja tulevaisuus, ne näkyvät nykyisyyden iankaikkisuudessa.

No niin, ennustaminen on siis kylläkin mahdollista. Se, joka enemmän kuin 5000 vuotta sitten kuvasi Kali Jugan pimeätä aikaa noilla äsken luetuilla sanoilla, se näki sen siinä jumalallisessa tajunnassa, jossa menneisyys ja tulevaisuus on yhtä. Se näki tämän kuvan tulevaisuudesta.

Nyt me saamme kuulla usein semmoisen tosiseikan, että tällaiset uusien aikojen alkamiset ja uusien olojen syntyminen eivät suinkaan ole mitään mielivaltaisia asioita, vaan ne perustuvat siihen seikkaan, jota sanotaan syykkelin eli ajanjakson laiksi. Jos vähäsen ajattelemme, niin huomaamme, että meidän koko olemassaolomme täällä maan päällä on syykkelin lain alainen. Toisin sanoen kaikki käy aina kehässä. Jos sanoo, että on olemassa kehitystä, joka vie eteenpäin, niin se käy kehässä, niinkuin spiraalissa. Me emme mene suoraan eteenpäin. Ei ole olemassa mitään ikuista suoraa viivaa, on olemassa ainoastaan muutamia käyriä viivoja. Kaikki käy kehässä. Jos vähänkin koetamme matemaattisesti tai realistisesti ajatella, emme voi käsittää ikuisesti loppumatonta suoraa viivaa, se on välttämättömästi käyrä, välttämättömästi ympyriäinen. Kaikki välttämättömästi maailmassa käy kehässä. Me emme voi mennä suoraan eteenpäin, vaan tanssia. Jumalat tanssivat, he eivät juokse suoraa viivaa.

Jos ajattelemme elämäämme tässä maailmassa, niin eihän meillä ole yhtämittäinen päivä syntymähetkestämme lukien, vaan meillähän on heti sellainen juoksu kehässä, että on päivä ja yö. Aina päivä uudistuu ja on yö välissä. Me kuljemme niinkuin kehässä aamusta iltaan ja illasta aamuun. Ja siten on kaikissa asioissa. Ensin olemme pieniä ja heikkoja, sitten tulee miehuusikä ja olemme vahvoja. Sitten kun lähenemme vanhuutta, niin tulemme taas yhä heikommiksi, kunnes

kadotamme kaikki voimat ja kuolemme. Olemme poissa näkymättömässä maailmassa, synnymme uudestaan tähän maailmaan, elämme taas heikkoina, vahvistumme ja heikkenemme ja sitten taas kuolemme.

Kaikki käy kehässä. Meillä on kevät, kesä, syksy ja talvi. Se on niin luonnossa, emme voi sitä muuttaa. Me emme voi kuvitella muunlaista maailmaa. Meidän täytyy tyytyä siihen. Meidän täytyy ainoastaan tutkia, minkälainen se on, ja me emme voi määrätä, millainen se voisi olla. Ja kun me katsomme ihmiskuntaa, että senkin kehityksessä vaihtelevat kansat, niin tämäkin todistaa sen. Kansat syntyvät, elävät aikansa ja kuolevat. Kolme- tai neljäntuhatta vuotta korkeintaan kestää tuollaisen kansan elämää. Toinen kansa tai useampia kansoja elää maailmassa yhtäaikaan, mutta kaikilla kansoilla on kehänsä. Monet kansat yhdessä muodostavat jonkun heimon, jonkun rodun. Monet tuommoiset pienemmät rodut muodostavat suuremman rodun. Kaikki on kehässä määrätty. Ihmiskunta ei ole syntynyt eikä kulkenut suoraan eteenpäin, vaan se elää kehässä, monessa pienessä kehässä, monessa yhä suuremmassa kehässä ja kaikissa suuremmissa.

Jos tahtoisimme piirtää elämän taululle, niin olisi se suuri kehä täynnä kaikenlaisia pieniä kehiä ja yhä pienempiä kehiä. Koska tämä on luonnonlaki, niin ymmärrämme sen seikan, joka on näiden tapahtumien takana, joka on tämmöisten niinkuin sanoimme rotu- ja aikakausivaihdosten takana. Sillä elämähän on kuitenkin yksi. Mutta me ymmärrämme sen paremmin, jos me tahdomme koettaa antaa vertauskuvan, aivan ulkonaisen ja aineellisen, ja tavallaan myös mielivaltaisen vertauskuvan tästä maailman elämästä.

Ajatelkaamme, että meillä on tässä voimakas valonlähde, joku hyvin voimakas sähkövalo. Se on valkoinen valo, ja sanokaamme, että sitä ympäröi joku valkoinen sähkölamppu. Mutta sitten kuvitelkaamme, että tämä valkoinen voimakas valo on ympäröity lyhdyillä, joka on moniväristä lasia sillä tavalla, että

yksi väri seuraa aina toistaan, ja niitä on seitsemän. Ja ne ovat aivan puhtaita värejä. Kuvitelkaamme vielä, että jokaisen tällöisen erivärisen lasin edessä on uusi sarja erivärisiä laseja, mutta niin että jokaisen suuren erivärisen lasin edessä on seitsemän eriväristä lasia, niin että meillä nyt on valkoinen väri ensin ja sitten esim. sininen kuoppa ja sinisen kuopan edessä on seitsemän eriväristä lasia, jolloin siis valo, joka tulee, taittuu monella tavalla. Sanokaamme nyt, että nämä kuopat kiertävät ja asetamme jonkun esineen, joka on valaistu. Kun nyt molemmat kuopat kiertävät, niin lankeaa monenvärisiä valoja tuon valaistun esineen päälle, ja valot vaihtuvat aivan säännöllisesti tuon esineen kannalta, niin että voi vaikka laskea, kuinka kauan minkilainen väri valaisee tuon esineen.

Tämä nyt on vain vertauskuva ja aivan ontuva. Ei meidän tarvitse ajatella, että se vastaisi todellisuutta, mutta jonkin verran se vastaa todellisuutta. Tämä nyt ei ole mitään eksaktista esitystä, vaan ainoastaan fyysillisiä vertauskuvia, mutta voimme myös kuvitella, että on olemassa aurinkokunnassamme jossain näkymättömässä paikassa näkymätön jumala, joka vastaa valkoista valoa, siis aivan kuin aurinko, Jumala, jota nimitetään filosofisesti logokseksi. Tällöinen olento on olemassa meidänkin aurinkokunnassamme, absoluuttinen jumaluus, mutta meidän aurinkokunnassamme on nyt myös olemassa tällainen enkeli, jonka tajunta käsittää koko aurinkokunnan ja jonka rakkaus syleilee koko tätä aurinkokuntaa. Tämä logos on verrattavissa tuohon valkoiseen valoon ja hänen ympärillään kiertää seitsemän korkeaa pääenkeliä. Nämä kiertävät hänen ympärillään, ja voimme kuvitella, että ne ovat erivärisiä. Ja sitten niiden ympärillä taas kiertää suuri joukko kaikenlaisia enkelijoukkoja, jotka ovat semmoisessa suhteessa kuhunkin näistä pääenkeleistä, että ne edustavat jonkun alemman joukon eri värejä. Voimme kuvitella, että tämä tapahtuu näkymättömässä maailmassa.

Vaikka tämä kuvaus tuntuu niin äärettömän materialistiselta ja vastenmieliseltä, niin voimme kuitenkin niin ajatella. Ja sen tarkoituksena onkin vain valaista meille niitä seikkoja. Kuvittelemme nyt, että meillä esim. ihmiskunta maan päällä on tällä tavoin kehittynyt ja sitten on Jumalaolento ja nämä enkelit tuolla tavoin valaisemassa ihmiskuntaa, ikäänkuin antamassa sille niitä voimia, mitä se tarvitsee, ikäänkuin inspiroimassa ihmiskuntaa, niin silloin me ymmärrämme, että nämä enkelit valaisevat eri tavalla ihmiskuntaa ja ihmiskunta aina ottaa erilaisia vaikutuksia sisästä päin.

Ja nyt on meillä asia, jota hyvin paljon olemme saaneet kuulla viime vuosikymmeninä juuri näiden kaikkien ennustuksien yhteydessä, ja se on se, että on puhuttu siitä, että jumalallinen suunnitelma on viety niin pitkälle, että jumalallinen suunnitelma on päässyt ihmiskunnan tajuntaan. Me tiedämme, että tuo russellilainen liike perustuu siihen, että Jumalalla on suunnitelma. No, Jumalalla on suunnitelma. Logoksella on suunnitelma, ja hänen suunnitelmansa on täydellinen ihminen, se on Jumalan poika, Kristus. Siihen suunnitelmaan kuuluu, että jokainen ihmisyksilö tulee täydelliseksi. Jokainen on sisimmässään Jumalan poika. Kehityksen, elämän tarkoitus on saada tämä täydellisyys tietoiseksi niin että ihmisen olemassaolo kuvastaa tätä täydellisyyttä, taikka että ihminen osaa olla täydellinen minkälaisissa olosuhteissa tahansa. Me käsitämme juuri täydellisellä ihmisellä semmoista olentoa, joka on täydellinen, jolla on kaikki kyvyt milloin tahansa olemaan täydellinen. Me käsitämme tällä täydellisyydellä jotain muuttumatonta, ikuista. Ja Jumala ei tahdo mitään muuta kuin että kaikki olisivat täydellisiä ja samalla onnellisia ja autuaita ja rakastaisivat kaikkia muuttumattomalla rakkaudella.

Se on Jumalan suunnitelma. Mutta tämä Jumalan suunnitelma on aivan kuin arkkitehdin nerokas näky, silloin kun hän esim. piirtää ihanan kirkon. Arkkitehti ei tietysti itse rakenna kirkkoa. Hänellä täytyy siinä olla rakennusmestari ja alemmat

mestarit ja johtajat ja hirvuinen joukko työmiehiä ja pääomat ja kaikenlaisia aineksia. Mutta hänen ajatuksissaan, mielessään ja hengessään on kuitenkin aivan valmiina kirkko. Hän on nähnyt sen yksityiskohdissaan täydellisenä. Samalla tavalla on Jumalan suunnitelma. Jumalan suunnitelma on tuo ajatus, alati elävä kuva, jota Jumala alati pitää mielessään. Mutta sitten on ääretön joukko kaikenlaisia olentoja ja voimia, josta luodaan se, mikä vastaa tuota kuvaa todellisuudessa, niin että se tulee eläväksi. Ja siinä on Jumalalla korkeimpana apuna nuo enkelijoukot, jotka ovat Jumalan ympärillä, ja enkelijoukot toteuttavat kukin määrätyn puolen jumalallisesta suunnitelmasta.

Kaikki ne voimat, mitkä tarvitaan, mitkä kuuluvat tuohon suunnitelmaan, ne kehittyvät ulos enkeleistä. Jumalallinen suunnitelma tulee yksityiskohdissaan ikäänkuin enemmän määrätyn näiden suurten enkelien joukossa. Me voimme sanoa näin: Tuossa on ihmiskunta, jumalallinen suunnitelma valaisee sitä, mutta jos jumalallinen suunnitelma sitä sellaisenaan valaisisi, kun se on aivan kehittymätön vielä, niin ei ihmiskunta kykenisi mihinkään muuhun. Mutta kun tämä suunnitelma tulee eri enkelijärjestöjen läpi, niin se tekee mahdolliseksi ihmiskunnan kehityksen.

Niinpä voimme sanoa, että jos jumalallinen suunnitelma semmoisenaan valaisisi ihmiskuntaa, niin kaikki nuo ominaisuudet tulisivat yhdellä kertaa, mutta kun ne tulevat noiden enkelijärjestöjen kautta, niin silloin ne tulevat määrätyn järjestyksessä. Määrätyn rodussa eri ominaisuudet vallitsevat. Sentähden on ihmiskunnassa seitsemän eri rotua. Ensimmäinen on se rotu, joka saa valonsa ensimmäiseltä pääenkeliltä ja siinä kehittyi määrätyn ominaisuudet. Ja sitten kaikki tämä tapahtuu aivan säännöllisessä järjestyksessä. Kun seuraava enkeli kääntyy niin paljon, että seuraava väri valaisee ihmiskuntaa, niin tulee seuraava juurirotu. Ja sitten alkaa kolmas väri j.n.e. Mutta nythän oli myöskin alempien enkelien järjestö, joka niinkään valaisi eri väreillä kunkin suuremman järjestön ihmiskuntaa.

Sentähden puhumme, että juuriroduilla on alarotuja. Siis juurirodun aikana ei ihmiskunta heti saa kaikkia sen rodun ominaisuuksia, vaan ainoastaan asteettain. Ja kun tiedämme, että alaroduissa vielä on paljon rajoituksia, niin huomaamme, kuinka vähitellen kehitys tapahtuu, mutta kuinka kuitenkin nämä aikakaudet ovat tarkoin määrätyt.

Tämä on otettava huomioon, tämä asteettaisuuden laki. Nämä enkelijärjestöt kääntyvät väreissään aivan säännöllisesti Jumalan ympärillä. Eikä tapahdu mitään muutosta, onko ihmiskunta hyvä, vaan se nousee ja laskee asteettain. Samalla tavalla enkelijärjestöt Jumalan ympärillä vaihtuvat säännöllisesti, eivätkä kysy meiltä, milloinko uusi aika tulee, vaan se tulee, kun se tulee. Se tapahtuu säännöllisesti, aivan tieteellisen ja matemaattisen tarkasti ja säännöllisesti kysymättä mitään meiltä.

Ja sitten on otettava huomioon kolmas seikka, nimittäin että koska nämä enkelijärjestöt ovat näkymättömässä maailmassa, niin tämmöiset aikakaudet ja niiden vaihtelut tuntuvat näkymättömässä maailmassa ja tapahtuvat siellä ensin. Jossain salaisuuksissa siellä ne enkelijärjestöt muuttuvat ja ajat muuttuvat ja vaihtuvat. Ja siis vaikutukset tuntuvat ensin näkymättömässä maailmassa. Ja koska me ihmiset olemme olentoja, jotka elämme näkymättömässä maailmassa, niin muutokset koskevat ensin meidän sielujamme ja koskevat meitä sielullisina olentoina. Muutokset eivät näy ensin tässä fyysisessä maailmassa, vaan viimeiseksi. Kuta enemmän ihmiskunta kehittyy, kuta enemmän me ihmiset sielullisina olentoina kehitymme, sitä enemmän tunnemme nämä muutokset ja otamme niitä vastaan. Ja kun nyt syntyy jokin uusi alarotu siinä näkymättömässä maailmassa sen takia, että uusi tuommainen alajärjestö, enkelijärjestö kohtaa vaikutuksillaan ihmiskuntaa, niin toinen yksilö saa ajatuksia ja tunteita ja kaikenlaista salaista vaikutusta enemmän kuin toinen.

Semmoiset ihmiset, jotka sieluissaan kykenevät ottamaan vastaan näitä vaikutuksia ennen muita, ne jäävät aivan kuin ihmettelemään, nyt tulee uusi valo näkymättömään maailmaan,

uusi väri, jonka he sieluissaan tuntevat ja he tulevat seuraavaan alaluokkaan ja alarotuu. Siis ne ihmiset ovat niitä, jotka fyysillisestikin kykenevät alkamaan seuraavaa alarotua. Tämä ei tietysti estä joitakin toisiakin olentoja suorastaan syntymästä maan päälle ja n. s. alkamaan uutta alarotua tai uutta juurirotua, mutta heidän ympärilleen tulevat silloin ne ihmiset, jotka ovat jo sieluina ottaneet vastaan tuon seuraavan ajan vaikutuksen.

Tämähän on niin helposti ymmärrettävissä. Se on niin selvä asia, kun vaan pidämme kiinni siitä, että luonnossa kaikki tapahtuu aivan säännöllisesti, matemaattisen tarkasti. Kaikki vaihtuu aivan tarkasti kysymättä sitä tai sitä seikkaa. Ne vaihtuvat silloin kun ne vaihtuvat. Luonto on siis tavallaan ilman tunteita, ei ainakaan sillä ole mitään meidän itsekkyytemme tapaisia tunteita. Luonto on niinkuin suuri koneisto, joka on järjestetty ja käynnissä. Kun tämän pidämme mielessä, niin ymmärrettävissä ovat tuommoiset ajan vaihdokset ja myöskin se, kuinka voidaan profetoida.

Nyt on sillä tavalla, että meidän aikanamme on tapahtunut todella yksi tuollainen vaihdos. Meidän aikanamme on todella uusi alarotu syntymässä. Me olimme, niinkuin sanotaan, viidennessä alarodussa, ja nykyiset sivistykset kuuluvat viidenteen alarotuuun. Nämähän ovat teosofisia nimityksiä. Ja nyt kun joitakuuta vuosikymmeniä sitten tapahtui vaihdos, alkoi kuudes alarotu aivan matemaattisesti, se alkoi näkymättömässä maailmassa. Nyt ihmiskunnan täytyy todellakin valmistaa sijaa tälle kuudennelle alarodulle, kuudennelle kulttuurille myöskin fyysillisessä maailmassa. Mutta vaihdos näkyy silloin siinä, että monet sielut ihmiskunnassa ja viidennessä sivistyksessä ovat alkaneet tuntea ääretöntä levottomuutta ja tyytymättömyyttä, ovat huomanneet, että tämä sivistys on huono, tarvitaan uusi, parempi sivistys. Ja he ovat niitä sieluja, jotka ottavat vastaan sitä uutta, joka on näkymättömydessä tapahtunut. He assimiloivat sitä sieluunsa ja sillä tavalla he valmistuvat löytämään kuudetta sivistystä.

Ei se siis ole mikään erityinen kansa, joka jossain maan päällä olisi ikäänkuin valittu kuudetta alaluokkaa varten. Onhan tunnettua, että vanhat juutalaiset tässä suhteessa erehtyivät. Hehän puhuivat, että Juudan kansa on valittu Jumalan kansa. Ja kun viides juurirotu oli syntyvä, niin he sanoivat, että se tapahtui heidän kansansa keskuudesta. Ja siitä on periytynyt juutalaisiin se käsitys, että he ovat valittu kansa. Mutta ei Juudan kansa ole valittu kansa, vaan niinkuin juutalaiset viisaatkin kyllä tietävät, Israel on se, mutta se on sellainen Jumalan valittu kansa, joka on koottu kaikista kansoista ja käsittää ne sielut vain, jotka ovat sitä uutta oppineet ymmärtämään. Samalla tavalla on nytkin. Ei ole mitään erikoisesti semmoista fyysillistä kansaa, vaan se on valittu kansa, joka on pantu kokoon sieluista siellä täällä ja käsittää kaikki ne sielut, jotka tuntevat, että heissä on jotakin uutta, joka ei ole kuulunut tähän vanhaan sivistykseen. Heissä on alkanut kuudes kulttuuri, ja se tulee alkamaan täällä maan päällä.

Milloin se tulee alkamaan, sehän on toinen kysymys. Sehän on oikeastaan jo alkanut tämä kuudes kulttuuri siitä, että näkymättömässä maailmassa on tapahtunut tuo vaihdos ja että monet kymmenet tuhannet sielut ihmiskunnassa tuntevat, että ne eivät kuulu tähän viidenteen vanhaan sivistykseen.

Ymmärrämme nyt että kun tämä vaihdos tapahtuu näkymättömässä maailmassa, niin on sekä viisaampia että vähemmän viisaita ihmisiä. On ihmisiä semmoisia, jotka ovat tämän tunteneet sisässään ja että jotakin uutta on tulossa, sillä heillä on erilaisia ennustuksia tämän uuden ajan alusta. Ja nyt on niin, että toiset sanovat, että nyt tulee parempi aika ihmiskunnalle, onnellisempi aika, mutta toiset sanovat, että nythän juuri tulee hirmuisia vaikeuksia ja hirmuisia maailmansotia ja nälkää ja kurjuutta ja tauteja ja äärettömiä ja mitä hirmuisimpia vallankumouksia. Toiset ennustavat taas, että uusi aika tekee ihmiskunnan onnelliseksi.

Mistä tämä eroavaisuus johtuu? Tässä meillä on yksi sellainen kohta, jota emme useinkaan ota huomioon ja jota emme

aina suinkaan ymmärrä. Koska edeltäkäsini on voitu nähdä esimerkiksi maailmansota, niin se on siis jonkunlaisten jumalien toimeenpanema, se on Jumalan tahdon mukainen, siis Jumalan tahto on täytynyt silloin, kun on tällä tavalla jouduttu kurjuuteen, sodittu, tapeltu. Niinhän monet meistä ovat ajatelleet. Toiselta puolen monet näkijät sanovat, että tulee onnellisempia aikoja.

Se on selitettävissä sillä tavalla, että kun nämä uudet ajat alkavat näkymättömässä maailmassa sen kautta että vaikeudet palaavat, niin eihän se merkitse sen enempää hyvän ja pahan suhdetta kuin sekään, että aurinko nousee ja laskee, ja aurinko tietysti noustessaan tekee esimerkiksi minulle ja kaikille mahdolliseksi tehdä jotain määrättyä työtä. Me teemme työtä, me olemme saaneet auringon, jonka valossa teemme työtä. Ja kun aurinko laskee, niin se tekee mahdolliseksi joillekuille varkaille ja muille pahantekijöille toimittaa omaa työtään. Mutta emme me voi sanoa, että se on auringon syy, miksi aurinko laskee, nyt voivat varkaat ja pahantekijät toimia. Niin on myöskin kaikkien suurimpien aikojen ja aikakausien suhteen. Ne vaihtuvat, mutta kun ajat vaihtuvat, niin jonkunlainen uusi valo tulee alas ihmiskuntaan ja ihmisten sieluihin ja silloin se vaikuttaa meidän sieluihimme. Se aivan kuin työntää pois jotain, joka ei siihen sovi ja se myöskin lisää sitä uutta aikaa ja sen henkeä, joka ei sielussa vielä ole ollut.

Nyt kun siis uusi aika vaihtuu, niin on selvää, että jotkut ihmiset osaavat ottaa vastaan sitä sieluillaan, toisten sieluihin se vaikuttaa niin että he joutuvat tuskaan, heidän täytyy väkisin ajaa ulos itsestään jotain. Tämä kaikki tekee, että ihmiskunnan aura tulee uutta valoa täyteen, mutta osaksi ihmiskunnan sielussa on niin paljon pahoja ajatuksia ja tunteita, jotka tunkeutuvat ulos ihmiskunnan auraan. Ja näkijät ja profetat, jotka näitä asioita katsovat, he sanovat aivan oman temperamenttinsa mukaan mitä tulee. Toiset näkevät sitä hyvää, joka tulee, ja he näkevät vain sitä hyvää ja sen valossa mitä ihanimpia aikoja, mutta toiset kiinnittävät huomionsa siihen hirmuiseen tuskaan, jonka saa

aikaan tämä uusi. Ja varsinkin silloin kun se ajaa tuohon astraalimaailmaan kaikenlaista pahaa ja vaikeutta, niin samalla tuo paha kerääntyy ja pyrkii ulos tuohon fyysilliseen maailmaan. Siis täytyy tulla hyvin vaikeita tapahtumia tuohon fyysilliseen maailmaan, sotia ja verenvuodatusta ja maanjäristyksiä täytyy tulla ikäänkuin sitä painostamaan astraalimaailmasta päin.

Ne, jotka näkevät, ne koettavat parastaan selittääkseen ihmiskunnalle, mitä nyt on tulossa, minkälaista aikaa kohti nyt mennään. Mutta tavallisestihan on niin, että tällaisen varoittajan ääntä ei kuulla, ei uskota niiden ennustuksiin ja näkyihin. Sentähden kävi niin, että tässäkin vaihdoksessa nuo julmat ja vaikeat ennustukset toteutuivat, vaikka ei suinkaan maailmansota ole jumalien taholta etukäteen määrätty. Ei se maailmansota ollut Jumalan tahto. Ei se ollut sitä, vaan se oli siitä, että me emme osaa ottaa vaarin siitä sanomasta, mikä uutta aikaa ennustaa.

Mikä sanoma se oli? Se oli teosofia. Uusi aika alkoi fyysillisessä maailmassa silloin kun madame Blavatsky esiintyi ja pani alkuun teosofisen liikkeen, sillä silloin jo kirkastui se tunnuslause, joka kuvaa kuudetta sivistystä: veljeys. Se on veljeys, joka on nyt maailman tuomio, sentähden että se valo, joka nyt paistaa tuon uuden enkelijärjestön läpi, on veljesrakkaus. Siinä on sentähden ihmiskunnan tuomio.

Ottakaa vaarin, huusi Blavatsky maailmaan. Ihmiset ovat kaikki veljiä, kansat ovat veljiä, rodut ovat veljiä. Teosofia on oleva ihmisten yleisen veljeyden ydin. Nyt teidän täytyy koettaa toteuttaa veljeyttä maan päällä. Se oli itsessään tuomio, sillä jos ette te toteuttaneet veljeyttä omasta halustanne ja tahdostanne, niin silloin täytyi sen toteutua hirmuisten kärsimysten jälkeen. Sen uuden ajan tunnuslause on veljeys, uusi sivistys on rakentuva veljeydelle. Tosin ei siitä tule mitään täydellistä, mutta ennen kaikkea täytyy tämä uusi sivistys rakentaa veljeyden pohjalle. Me emme ole mitään muuta voineet vaatia, me emme saa asettaa mitään muuta asiaa päämääräksemme. Tietysti on paljon sellaisia ihmisiä, jotka uutta aikaa mielellään seuraavat. He mieluummin

uhrautuvat kuin kääntävät kätensä veljeään vastaan. Ja meidän täytyy kaikkien oppia vaatimaan veljeyttä omassa elämässämme.

Mutta me otimme päällemme mielummin maailmansodan. Me emme ole sillä mitään voittaneet, sillä ajan ratas kulkee kulkuaan, ja näkymättömästä maailmasta päin on annettu uuden ajan tunnus: veljeys, jonka pohjalle on rakennettava kuudes kulttuuri. Me panemme sitä vastaan niin paljon jaksamme ja tahdomme, mutta se on suunnitelmassa tämä kansojen veljeys, vaikka siitä ehkä ei mitään täydellistä tule, mutta täytyy tarkoin kokea, että se on olemassa. Ketään ihmistä ei saa enää sivistyneessä maailmassa vihata. Jokaisen meistä täytyy oppia ymmärtämään, että kaikki ihmiset ovat veljiä. Me saamme kärsiä hirmuisia kärsimyksiä, jos emme ota vaarin tästä. Eikä se ole niin hirveätä, sehän on ihmeellisen ihana ajatus ja suurin onni ja ihanne ja autuus ottaa vastaan tämä uusi valo.

Uusi aika, joka kulkee rakkauden merkeissä, on naisellinen aika. Se on naisen merkeissä kulkeva, ja se ei nyt merkitse sitä juuri, että naisen pitäisi nousta mahtavuuteen, vaan se merkitsee sitä, että jokaisessa ihmisessä, oli hän mies tai nainen, pitää rakkauden eli veljeyden päästä valtaan. Ei enää saa vallita se miehellinen alempi järki, se laskeva järki, että mitä minä nyt voitan tällä. Ei se saa näytellä enää niin suurta roolia, vaan nyt meidän täytyy muuttua sillä tavoin ihmisinä, että me annamme veljeyden ja rakkauden ja kaikkien naisellisten tunteiden ja näkökohtien vaikuttaa meidän elämässämme. Kyllä paljon on niitä, jotka panevat vastaan. Mutta niistä kaikista, jotka ymmärtävät uutta aikaa, muodostuu uusi kulttuuri. Ja kuten sanottu, mitä vastenmielistä olisi siinä, että kuvittelisimme, että täällä maan päällä voitaisiin elää onnellisina. Ei ollenkaan samalla tavalla kuin esimerkiksi joku sosialistinen liike on koettanut meidän päähämme päntätä, että nyt järjestetään ne ulkonaiset olot sellaisiksi, ettei enää saa olla rikkaita ja mahtavia ja köyhiä, pitää saada enemmän valtaa, saada paremmat palkat ja muuta. Ei mitään sellaista houkuttelua, että meillä nyt muka tulisi

hauskempi ja parempi ja helpompi tässä maailmassa. Me tiedämme että sosialistinen liike on hyvin paljon juuri näitä ajatuksia ja tunteita herättänyt ihmiskunnassa, semmoista luuloa että nyt päästään jonkunlaisiin erinomaisiin olosuhteisiin, ja sitten jos yritetään jotain, niin käy niinkuin tiedämme, että kurjuus on miljoona kertaa suurempi. Emme me sillä pääse mihinkään, vaan sillä, että me opimme, että nyt on tulossa sellainen sivistys, että ajattelemme ihmisistä että he ovat meidän veljiämme, että meille tulee sellainen oikeudentunto ja veljesrakkaus jokaisessa yksilössä ja että kuudennessa kulttuurissa ei ole mitään muuta kuin sellaisia yksilöitä, jotka ajattelevat yhteistä parasta.

Kuudes kulttuuri syntyi sillä tavalla, että ilmestyi niitä ihmisiä, jotka todella tahtovat luopua omasta nautinnostaan ja aina tahtovat yhteistä parasta, tahtovat katsella toistensa onnea. Ainoastaan sillä tavalla alkaa kuudes kulttuuri. Ainoastaan niistä ihmisistä voi jotain hyötyä olla. Ja mehän olisimme kerrassaan pessimistejä, jos sanoisimme, että niitä täällä maan päällä ei ole. Kyllä niitä sellaisia ihmisiä on, jotka eivät ensisijassa aina ajattele itseään, mutta niiden asema on syrjäytetyn asema ja he eivät saa muuta palkintoa kuin että he ovat sisäisesti tyydytetyt ja he tuntevat, että näkymättömässä maailmassa on tällainen muutos tapahtunut ja vähitellen se heidän kauttaan tapahtuu fyysillisestikin kaikkialla.

* * *